

ger de i øvrigt meget smukke og rigtige ord dog sammen med det her lovforslag?

I finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti er det besluttet at fjerne portostøtten til tusindvis af blade, tidsskrifter og magasiner, blade, der alle er med til at udgøre en vigtig del af den demokratiske fødekæde både som princip og som en del af den offentlige debat. Det er her, organisationer og foreninger og ikke mindst de frivillige organisationer, som vi netop har diskuteret, kommunikerer med deres medlemmer. Det er her, at andre historier, netop dem, som de store dagblade finder interessante, dukker op til overfladen.

Alle disse mange tusind blade og magasiner er i sig selv den mangfoldighed og alsidighed, regeringen påstår den ønsker at fremme.

Men nu skal portostøtten væk. Konsekvenserne er færre udgivelser, færre titler og færre alternative indgangsvinkler, og det synes regeringen og Dansk Folkeparti at være fuldstændig ligeglad med. Men vi er ikke ligeglade. Man kan ikke sige, at man vil demokrati uden at yde en indsats for det.

Den nødvendige indsats for ytrings- og informationsfriheden indfries ikke med det her lovforslag, tværtimod. For nu at bruge et af Dansk Folkepartis og regeringens egne begreber, i øvrigt et ret gyseligt begreb, så er den her pulje jo netop topmålet af smagsdommeri.

Til den her distributionspulje, som det så flot hedder, vil regeringen og Dansk Folkeparti tilknytte en censurkomité, der skal vurdere ansøgningerne fra organisationer og andre, der søger portostøtte for at kunne udgive f.eks. deres medlemsblad. Men forslaget er bare overhovedet ikke gennemtænkt.

For det første dækker puljen kun i meget begrænset omfang de besparelser, regeringen og Dansk Folkeparti har trumfet igennem i finanslovaftalen. Det anslås, at omkring 2.400 titler vil kunne søge støtte, også selv om det kneb gevaldigt for Venstre med at definere, hvad der egentlig var positive og negative kriterier. 2.400 titler!

Selv om det tal skulle blive væsentlig mindre, så er det jo et meget, meget, meget lille beløb, der tilkommer de blade, som kommer igennem nåleøjet og bliver vurderet som positivt. Og her til kommer administrationen af puljen. Hvordan skal udgivelserne egentlig vurderes? Bliver det ud fra et enkelt nummer, bliver det ud fra flere numre og udgivelser, eller er det formålsparagraffen hos afsenderen, eller hvad er det egentlig ud fra?

Foruden de overordnede mediepolitiske konsekvenser er der en særlig problemstilling i forhold til det frivillige Danmark – vi har allerede diskuteret, f.eks. hvor mange børne- og ungdomsorganisationer, der ikke længere vil kunne udgive deres medlemsblad eller i hvert fald kun i meget begrænset omfang vil kunne udgive det – det frivillige Danmark, som regeringen elsker at rose og i øvrigt elsker at pålægge flere arbejdsopgaver.

Mange frivillige foreningers primære kontakt med deres medlemmer er lige præcis medlemsbladet. Hos mange er det medlemsbladet, der udgør hjørnestenen både i formidlingen og samtalen, og for mange, ikke mindst børne- og ungdomsorganisationer, er det nærmest umuligt at eksistere uden netop et medlemsblad, der kan samle.

Kl. 11.45

Hvis man ønsker at give portofritagelse, er det selvfølgelig nødvendigt med nogle klare kriterier, fordi det drejer sig om demokrati og adgang til den offentlige debat.

Endnu mere absurd bliver det her lovforslag, når jeg tænker på den stigende arbejdsløshed, den arbejdsløshed, der er steget i takt med, at regeringen har været regering. Færre udgivelser betyder arbejdsløshed i den grafiske sektor og selvfølgelig også for journalister.

Sidst, men ikke mindst er vi meget foruroligede over de takststigninger, der er på tale fra Post Danmark, voldsomme stigninger, som kun gør regeringens og Dansk Folkepartis besparelser endnu værre. Samtidig er der i øvrigt intet, der tyder på, at Post Danmark får fornyet konkurrence, som regeringen ellers har forudset.

I finanslovteksten står der således: Det forventes således ikke, at der vil ske en markant forøgelse af distributionstaksterne for de berørte blade. Men det er jo ikke rigtigt. Der er jo netop meget, der tyder på, at forhøjede takster er det, vi kommer til at se i løbet af ganske få måneder, og der er ingen fornyet konkurrence. Dermed bortfalder regeringens egen argumentation – igen, igen, igen kunne man tilføje – og dermed også finanslovaftalens præmisser.

Vi kan ikke andet end opfordre regeringen til at tage det her ekstremt dårlige lovforslag af bordet. Vi stemmer selvfølgelig imod.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det var en god og fin ordførertale, den socialdemokratiske ordfører holdt, og det er jo